

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 7000
Ημερομ. Κατάθεσης: 15/7/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2026

Προς:

Τον Υπουργό Υγείας, κ. Άδωνι Γεωργιάδη

Θέμα: «Στον αέρα η συνέχεια του προγράμματος "ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ" για την αντιμετώπιση της παχυσαρκίας – 46.000 πολίτες αντιμέτωποι με τη διακοπή της θεραπείας τους και το υψηλό κόστος των φαρμάκων»

Κύριε Υπουργέ,

Η παχυσαρκία αποτελεί σήμερα μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις για τη δημόσια υγεία παγκοσμίως. Πρόκειται για μια χρόνια, υποτροπιάζουσα και πολυπαραγοντική νόσο, η οποία συνδέεται άμεσα με σοβαρές επιπλοκές, όπως τα καρδιαγγειακά νοσήματα, ο σακχαρώδης διαβήτης τύπου 2, η αρτηριακή υπέρταση, η χρόνια νεφρική νόσος, η υπνική άπνοια, αλλά και αυξημένη θνησιμότητα. Παράλληλα, επιβαρύνει σημαντικά την ψυχική υγεία των ασθενών, την ποιότητα ζωής τους και συνεπάγεται υψηλό οικονομικό κόστος τόσο για τους ίδιους όσο και για το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Στο πλαίσιο αυτό, η Πολιτεία προχώρησε στην υλοποίηση του προγράμματος «ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ», ενταγμένου στο Εθνικό Πρόγραμμα Πρόληψης της Δημόσιας Υγείας, με χρηματοδότηση από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

Το πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της παχυσαρκίας παρουσιάστηκε ως μια ολοκληρωμένη δημόσια παρέμβαση, η οποία περιλάμβανε:

1. δωρεάν προληπτικές εξετάσεις,
2. ιατρική και διατροφική παρακολούθηση,
3. εξατομικευμένη υποστήριξη αλλαγής τρόπου ζωής,
4. και, κυρίως, δωρεάν χορήγηση καινοτόμων φαρμάκων υψηλού κόστους για ασθενείς με νοσογόνο παχυσαρκία.

Δικαιούχοι του προγράμματος ήταν πολίτες με Δείκτη Μάζας Σώματος άνω του 40 ή από 37 έως 40 με σοβαρές συννοσηρότητες, δηλαδή ασθενείς που αντιμετωπίζουν τις πλέον βαριές μορφές της νόσου.

Η ίδια η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου είχε παρουσιάσει το πρόγραμμα ως μία από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις στη δημόσια υγεία, υπογραμμίζοντας ότι η πρόληψη αποτελεί πλέον μόνιμη εθνική πολιτική και ότι η παχυσαρκία πρέπει να αντιμετωπίζεται ως χρόνια νόσος και όχι ως προσωπική επιλογή.

Ωστόσο, στις 30 Ιουνίου 2026 το πρόγραμμα διακόπηκε, καθώς ολοκληρώθηκε η χρηματοδότησή του από το Ταμείο Ανάκαμψης.

Η εξέλιξη αυτή είχε ως αποτέλεσμα περίπου 46.000 ήδη ενταγμένοι δικαιούχοι να βρεθούν κυριολεκτικά στη μέση της θεραπείας τους. Οι άνθρωποι αυτοί δεν βρίσκονται μόνο αντιμετώποι με μία χρόνια νόσο, αλλά και με τις σοβαρές ψυχολογικές επιπτώσεις που αυτή συνεπάγεται. Για πολλούς από αυτούς, η ένταξη στο πρόγραμμα αποτέλεσε μία πραγματική ελπίδα ότι θα μπορέσουν να ανακτήσουν τον έλεγχο της υγείας και της καθημερινότητάς τους. Η αιφνίδια διακοπή της θεραπείας δημιουργεί έντονο αίσθημα ανασφάλειας και εγκατάλειψης.

Παράλληλα, σημαντικός αριθμός πολιτών που υπέβαλαν αίτηση συμμετοχής στο πρόγραμμα από τα τέλη Μαρτίου και κυρίως από τις αρχές Απριλίου 2026 και μετά, παραμένουν μέχρι σήμερα σε καθεστώς αναμονής. Οι συγκεκριμένοι πολίτες, μολονότι πληρούσαν τα προβλεπόμενα κριτήρια και εντάχθηκαν στη διαδικασία αξιολόγησης, δεν πρόλαβαν ποτέ να ξεκινήσουν τη θεραπεία τους πριν από τη λήξη του προγράμματος.

Το πιο ανησυχητικό, βέβαια, είναι ότι το πρόβλημα αυτό δεν προέκυψε αιφνιδιαστικά. Η ημερομηνία λήξης της χρηματοδότησης ήταν γνωστή ήδη από τον σχεδιασμό του προγράμματος. Συνεπώς, η αδυναμία ολοκλήρωσης του θεραπευτικού κύκλου δεν μπορεί να αποδοθεί σε κάποιο απρόβλεπτο γεγονός, αλλά αποτελεί συνέπεια ενός προγραμματισμού που δεν έλαβε εγκαίρως υπόψη του την πραγματική διάρκεια της θεραπείας.

Μάλιστα, τις τελευταίες ημέρες πριν από τη λήξη του προγράμματος, χιλιάδες πολίτες ενημερώθηκαν ηλεκτρονικά ότι ακυρώνονται τα ήδη προγραμματισμένα ραντεβού τους για τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, παρά το γεγονός ότι αυτά είχαν ήδη καταχωρισθεί κανονικά στο πληροφοριακό σύστημα.

Ακόμη σοβαρότερο είναι το γεγονός ότι ο προβλεπόμενος οκτάμηνος θεραπευτικός κύκλος ουδέποτε κατέστη δυνατό να ολοκληρωθεί, όχι λόγω ευθύνης των ασθενών ή των θεραπόντων ιατρών, αλλά επειδή το ίδιο το πρόγραμμα ξεκίνησε με σημαντική καθυστέρηση.

Ενώ ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε έναρξη τον Σεπτέμβριο του 2025, η εφαρμογή του μετατέθηκε τελικά για τον Δεκέμβριο του 2025, την ίδια στιγμή που η λήξη της χρηματοδότησης στις 30 Ιουνίου 2026 ήταν εξ αρχής γνωστή.

Με άλλα λόγια, η Πολιτεία γνώριζε από την πρώτη ημέρα ότι ο διαθέσιμος χρόνος δεν επαρκούσε για να ολοκληρωθούν οι προβλεπόμενες οκτώ δόσεις.

Το αποτέλεσμα είναι σήμερα χιλιάδες ασθενείς να βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα εξαιρετικά δύσκολο δίλημμα:

1. είτε να διακόψουν απότομα τη θεραπεία τους,
2. είτε να καταβάλουν οι ίδιοι το κόστος αγοράς των φαρμάκων, το οποίο κυμαίνεται από περίπου 250 έως και άνω των 300 ευρώ μηνιαίως, ποσό απαγορευτικό για τη μεγάλη πλειονότητα των δικαιούχων.

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο οικονομικό.

Η επιστημονική κοινότητα επισημαίνει ότι η παχυσαρκία είναι χρόνια νόσος, για την οποία η φαρμακευτική αγωγή συχνά απαιτεί πολύ μεγαλύτερη διάρκεια από τους οκτώ

μήνες που προβλέπει το πρόγραμμα, ενώ η αιφνίδια διακοπή της θεραπείας αυξάνει σημαντικά τον κίνδυνο επανάκτησης του σωματικού βάρους, υποτροπής και απώλειας του θεραπευτικού αποτελέσματος.

Ειδικοί ενδοκρινολόγοι επισημαίνουν ότι κανένας σχεδόν από τους ήδη ενταγμένους ασθενείς δεν έχει ολοκληρώσει τον θεραπευτικό κύκλο, ενώ αρκετοί ξεκίνησαν τη θεραπεία μόλις πριν από λίγους μήνες.

Παράλληλα, υπογραμμίζεται ότι η έγκαιρη αντιμετώπιση της παχυσαρκίας αποτελεί επένδυση για το ίδιο το Εθνικό Σύστημα Υγείας, καθώς μειώνει μακροπρόθεσμα το κόστος αντιμετώπισης εμφραγμάτων, εγκεφαλικών επεισοδίων, διαβήτη και άλλων σοβαρών νοσημάτων.

Ιδιαίτερη ανησυχία έχει εκφράσει και ο Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος, ο οποίος με επίσημη επιστολή του προς την Αναπληρώτρια Υπουργό Υγείας ζητά να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη συνέχιση της θεραπείας των ήδη ενταγμένων ασθενών, επισημαίνοντας ότι οι φαρμακοποιοί βρίσκονται καθημερινά αντιμέτωποι με την αγωνία και τις διαμαρτυρίες των δικαιούχων.

Ο ΠΦΣ προτείνει να εξευρεθεί άμεσα λύση, ακόμη και μέσω εθνικών πόρων ή ειδικής νομοθετικής ρύθμισης, ώστε να ολοκληρωθούν οι θεραπείες που ήδη ξεκίνησαν.

Από την πλευρά του, το Υπουργείο Υγείας υποστηρίζει ότι:

1. το πρόγραμμα δεν καταργείται, αλλά θα συνεχιστεί σε νέα φάση,
2. έχει υποβληθεί αίτημα προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για δέμηνη παράταση έως τις 31 Αυγούστου 2026,
3. και από την 1η Σεπτεμβρίου 2026 το «ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΩ» θα επανεκκινήσει με κρατική χρηματοδότηση έως το 2030.

Ωστόσο, μέχρι σήμερα:

1. δεν έχει εγκριθεί η παράταση,
2. δεν έχει ανακοινωθεί συγκεκριμένος μηχανισμός κάλυψης του κενού των μηνών Ιουλίου και Αυγούστου,

3. δεν έχει διευκρινιστεί πώς θα συνεχίσουν τη θεραπεία τους οι ήδη ενταγμένοι ασθενείς,
4. ούτε έχει παρουσιαστεί σχέδιο για όσους αδυνατούν να καταβάλουν το κόστος των φαρμάκων.

Είναι, συνεπώς, εύλογο να διερωτάται κανείς:

Πώς είναι δυνατόν η Πολιτεία να καλεί χιλιάδες πολίτες να ενταχθούν σε ένα οργανωμένο θεραπευτικό πρόγραμμα, να τους πείθει να ξεκινήσουν μια δύσκολη προσπάθεια αλλαγής ζωής, να τους δημιουργεί προσδοκίες ότι θα έχουν συνεχή ιατρική παρακολούθηση και δωρεάν πρόσβαση στη θεραπεία, και στη συνέχεια να τους αφήνει στη μέση της διαδρομής;

Επιπλέον, το Υπουργείο ανακοινώνει ότι το πρόγραμμα θα συνεχιστεί από την 1η Σεπτεμβρίου με κρατική χρηματοδότηση, χωρίς ωστόσο να έχει παρουσιάσει μέχρι σήμερα τον τρόπο με τον οποίο θα εξασφαλισθούν οι αναγκαίοι πόροι, ούτε πώς θα αντιμετωπιστεί το χρηματοδοτικό κενό που έχει ήδη δημιουργηθεί. Η ασάφεια αυτή δημιουργεί εύλογη ανασφάλεια στους δικαιούχους και εγείρει ερωτήματα ως προς το κατά πόσο υπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός για τη συνέχιση του προγράμματος.

Η παχυσαρκία δεν είναι μια νόσος που αντιμετωπίζεται με αποσπασματικές πολιτικές.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν ξεκίνησαν απλώς μια φαρμακευτική αγωγή. Ξεκίνησαν μια συνολική προσπάθεια να αλλάξουν τη ζωή τους, να βελτιώσουν την υγεία τους, να μειώσουν τους κινδύνους για σοβαρές επιπλοκές και να αποκτήσουν ξανά αυτοπεποίθηση και ποιότητα ζωής. Η αιφνίδια διακοπή της θεραπείας δεν δημιουργεί μόνο οικονομική επιβάρυνση· υπονομεύει την εμπιστοσύνη των πολιτών στις δημόσιες πολιτικές πρόληψης και θέτει σε κίνδυνο την επιτυχία μιας σημαντικής παρέμβασης δημόσιας υγείας.

Κύριε Υπουργέ,

Η πρόληψη δεν μπορεί να λειτουργεί με όρους αποσπασματικών χρηματοδοτήσεων. Ιδίως όταν αφορά χρόνιες νόσους, όπως η νοσογόνος παχυσαρκία, η συνέχεια της θεραπείας δεν μπορεί να εξαρτάται από τη λήξη ενός ευρωπαϊκού προγράμματος. Η Πολιτεία οφείλει, πριν δημιουργήσει προσδοκίες και εντάξει χιλιάδες πολίτες σε μια

θεραπευτική διαδικασία, να έχει εξασφαλίσει ότι αυτή θα μπορεί να ολοκληρωθεί. Διαφορετικά, το μήνυμα που εκπέμπεται είναι ότι η πρόληψη σταματά εκεί όπου τελειώνει η χρηματοδότηση και όχι εκεί όπου ολοκληρώνεται η θεραπεία του ασθενούς.

Δεδομένων όλων των παραπάνω

Ερωτάσθε κε. Υπουργέ,

- 1. Ποια είναι η ακριβής κατάσταση του προγράμματος σήμερα και ποια είναι η εξέλιξη του αιτήματος που έχει υποβληθεί προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για δίμηνη παράταση της χρηματοδότησης έως τις 31 Αυγούστου 2026;*
- 2. Πώς θα διασφαλιστεί ότι οι περίπου 46.000 ήδη ενταγμένοι δικαιούχοι θα ολοκληρώσουν απρόσκοπτα τον προβλεπόμενο θεραπευτικό κύκλο, χωρίς να επιβαρυνθούν οικονομικά και χωρίς να διακοπεί η θεραπεία τους; Υπάρχει κάποια ειδική πρόνοια από τη μεριά του Υπουργείου για τη μεταβατική περίοδο;*
- 3. Εάν δεν εγκριθεί η παράταση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ποιο είναι το εναλλακτικό σχέδιο του Υπουργείου για την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο; Έχει εξασφαλιστεί σχετική χρηματοδότηση από εθνικούς πόρους ή άλλο χρηματοδοτικό εργαλείο;*
- 4. Για ποιο λόγο δεν ελήφθη εγκαίρως μέριμνα, δεδομένου ότι ήταν γνωστό από την έναρξη του προγράμματος ότι η χρηματοδότηση του Ταμείου Ανάκαμψης έληγε στις 30 Ιουνίου 2026, ενώ το πρόγραμμα ξεκίνησε με καθυστέρηση τριών μηνών;*
- 5. Ποιος είναι ο συνολικός αριθμός των πολιτών που εντάχθηκαν στο πρόγραμμα, πόσοι έχουν ολοκληρώσει τον προβλεπόμενο θεραπευτικό κύκλο, πόσοι βρίσκονται ακόμη σε θεραπεία και ποιο είναι το συνολικό δημοσιονομικό κόστος που απαιτείται για την ολοκλήρωση της θεραπείας όλων των ήδη ενταγμένων δικαιούχων;*
- 6. Πόσοι δικαιούχοι έχουν ήδη διακόψει τη θεραπεία τους λόγω της λήξης του προγράμματος και πόσοι συνέχισαν την αγωγή με ίδια οικονομική επιβάρυνση;*

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Ιωάννης Τσίμαρης

Αικατερίνη (Κατερίνα) Καζάνη